قد نزل ناموس الاکبر

حضرت ولی امرالله

ترجمه شده

قد نزل ناموس الاکبر

”یا معشر الملوک قد نزل ناموس الاکبر فی منظر الانور و ظهر کل امر مستتر من لدن مالک القدر الذی به اتت الساعة و انشق القمر و فصل کل امر محتوم یا معشر الملوک انتم المماليک قد ظهر المالک باحسن الطراز و یدعوکم الی نفسه المهیمن القیوم ایاکم ان یمنعکم الغرور عن مشرق الظهور او تحجبکم الدنیا عن فاطر السمأ قوموا علی خدمة المقصود الذی خلقکم بکلمة من عنده و جعلکم مظاهر القدرة لما کان و ما یکون تالله لا نرید ان تتصرف فی ممالککم بل جئنا لتصرف القلوب انها لمنظر البهأ یشهد بذلک ملکوت الاسمأ لو انتم تفقعون و الذی اتبع مولیه انه اعرض عن الدنیا کلها و کیف هذا المقام المحمود دعوا البیوت ثم اقبلوا الی الملکوت هذا ما ینفعکم فی الاخرة و الاولی یشهد بذلک مالک الجبروت لو انتم تعلمون طوبی لملک قام علی نصرة امری فی مملکتی و انقطع عن سوائی انه من اصحاب السفینة الحمرأ التی جعلها الله لاهل البهأ ینبغی لکل ان یعززوة و یوقروه و ینصروه لیفتح المدن بمفاتیح اسمی المهیمن علی من فی ممالک الغیب و الشهود انه بمنزله البصر للبشر و الغرة الغرأ لجبین الانشأ و راس الکرم لجسد العالم انصروه یا اهل البهأ بالاموال و النفوس“

و نیز در همان کتاب این عبارت ملامت آمیز را میفرمایند:

”انا ما اردنا منکم شیئا انما ننصحکم بوجه الله و نصیر کما صبرنا بما ورد علینا منکم یا معشر السلاطین“

بعلاوه در لوح ملکه ویکتوریا حضرت بهاءالله بتمام سلاطین ارض خطاب فرموده و از آنها دعوت میفرماید که بصلح اصغر تشبث نمایند و این صلح اصغر بکلی غیر از صلح اکبر است که فقط وافقین بقدرت ظهور الهی و کسانیکه علنا بمبادی اساسیه دیانت او اعتراف میکنند میتوانند آنرا اعلام داشته و عاقبت برقرار نمایند:

”یا معشر الملوک انا نریکم فی کل سنة تزدادون مصارفکم و تحملونها علی الرعیة ان هذا الا ظلم عظیم اتقوا زفرات المظلوم و عبرانه و لا تحملوا علی الرعیة فوق طاقتهم و لا تخربوهم لتعمیر قصورکم ان اختاروا لهم ما تختارونه لانفسکم کذلک نبین لکم ما ینفعکم ان کنتم من المتفرسین انهم خزائنکم ایاکم ان تحکموا علیهم بما لا حکم به الله و ایاکم ان تمسلموها بایدی السارقین بهم تحکمون و تاکلون و تغلبون و علیهم تستکبرون ان هذا الا امر عجیب“

”لما نبذتم الصلح الاکبر عن ورائکم تمسکوا بهذا الصلح الاصغر لعل به تصلح امورکم و امور الذین فی ظلکم علی قدر یا معشر الامرین اصلحوا ذات بینکم اذا لا تحتاجون بکثرة العساکر و مهماتهم الاعلی قدر تحفظون به ممالککم و بلدانکم ایاکم ان

تدعوا ما نصحتم به من لدن امین اتحدوا یا معشر الملوک به تسکن ارياح الاختلاف بینکم و تستریح الرعیة و من حولکم ان کنتم من العارفین ان قام احد منکم علی الاخر قوموا علیه ان هذا الاعدل مبین"

بعلاوه حضرت بهاءالله بسلاطین مسیحی مخصوصا کلمات توبیخ آمیز خود را خطاب فرموده و بلحنی که جای شبهه باقی نمیگذارد خصائص حقیقی ظهور خود را در نظر آنها مکشوف می دارد:

"ان یا ملوک المسیحیه اما سمعتم ما نطق به الروح بانی ذاهب و آت فلما اتی فی ظلل من الغمام لم ما تقربتم به لتفوزوا بلقائد و تکونن من الفائزین و فی مقام آخر یقول فاذا جأ روح الحق الاتی فهو یرشدکم و اذا جائکم بالحق ما توجهتم الیه و کنتم بلعب انفسکم لمن الملاعبین و ما استقبلتم الیه و ما حضرتم بین یدیده لتسمعوا آیات الله من لسانه و تطلعوا بحکمة الله العزیز الحکیم و بذلک منعت نسمات الله عن قلوبکم و نفحات الله عن فوادکم و کنتم فی وادی الشهوات لمن المحبرین فو الله انتم و ما عندکم ستفنی و ترجعون الی الله و تسئلون عما اکتسبتم فی ایامکم فی مقر الذی تحشر فیه الخلائق اجمعین"

باضافه حضرت اعلی در کتاب قیوم الاسمأ تفسیر شهیر سوره یوسف که در سنه اول ظهور نازل فرموده و حضرت بهاءالله آنرا اول و اعظم و اکبر جمیع کتب دوره بیان توصیف فرموده به این ندای مهیج بسلاطین و امرای ارض خطاب فرموده است:

"یا معشر الملوک و ابنأ الملوک انصرفوا عن ملک الله جمیعکم ... و ان ملککم هذه باطلة و قد جعل الله متاع الدنیا للمشرکین ... یا معشر الملوک بلغوا آیاتنا الی الترک و ارض الهند و ماورأ ارضها من مشرق الارض و غربها بالحق علی الحق قویا ... تالله ان احسنتم احسنتم لانفسکم و ان تکفروا بالله و بایاته لکنا بالله عن الخلق و الملک علی الحق غنیا " .

نیز میفرماید:

"اتقو الله یا معشر الملوک عن البعد بالذکر[1] بعد ما جائکم الحق بالکتاب و الایات من عند الله من لسان الذکر بدیعا و ابتغو الفضل من عند الله فان الله قد قدر لکم بعد ایمانکم جنة عرضها کعرض الجنان جمیعا"

بهمین اندازه از نصایح و انذارات تاریخی که حضرت بهاءالله بجمهور سلاطین ارض و مخصوصا بپادشاهان عالم مسیحیت خطاب فرموده اند اکتفا میشود ولی اگر در این صحیفه آن بیانات شهیر که بپادشاهان بطور انفرادی خطاب و تقدیر آنها را تعین میکرد ذکر نکنم یا بنحو ایجاز بانها اشاره نمایم حق کلام را ادا نکرده ام بسلاطین و امپراطورانیکه بلایا و آلام دو موسس عظیم الهی را با بی اعتنائی تلقی و یا انذارات آنانرا بنظر تحقیرآمیز رد کرده اند البته امکان ندارد از بیش از دو هزار آیاتی که از قلم حضرت مبارک بهاءالله و تا حدی کمتر از آن از قلم حضرت اعلی خطاب بافراد سلاطین اروپا و آسیا نازل شده بطور کامل شواهدی نقل نمود و نه اینکه قصد دارم درباره حوادثیکه مسبب نزول آن بیانات محیرالعقول و یا نتائجی که از آنها حاصل شده زیاده شرح و بسط دهم . مورخین آینده که نسبت بوقایع مهم دو دوره تاسیس و تشکیل آئین حضرت بهاءالله نظری جامعتر و وسیعتر میاندازند بدون شک میتوانند بطور صحیح اظهار عقیده کرده و بتفصیل تمام علل و اشارات و اثرات خطابات ملکوتی که از لحاظ وسعت دایره و تاثیر در تاریخ ادیان نوع بشر یقینا سابقه نداشته تعریف و توصیف نمایند.

---

1. (حضرت باب)

حضرت بهاءالله به ناپلئون سوم پادشاه فرانسه چنین خطاب فرموده است :

" قل یا ملک باریس نبی القسیس ان لا یدق النواقیس تالله الحق قد ظهر الناقوس الانفخم علی هیکل الاسم الاعظم و تدقه اصابع مشیة ربک العلی الاعلی فی جبروت البقا باسمه الابهی کذلک نزلت آیات ربک الکبری تارة اخری لتقوم علی ذکر الله فاطر الارض و السمأ فی هذه الایام التی فیها ناحت قبائل الارض و تزلزلت ارکان البلاد و غشت العباد غبرة الالحاد و الا من شأ ربک العزیز الحکیم ... یا ملک اسمع الندأ من هذه النار المشتعلة من هذه الشجرة الخضرأ فی هذا الطور المرتفع علی البقعة المقدسة البیضأ خلف فلزم البقا انه لا اله الا انا الغفور الرحیم قد ارسلنا من ایدناه بروح القدس (عیسی) لیخبرکم بهذا النور الذی اشرق من افق مشیة ربکم العلی الابهی و ظهرت فی الغرب آثاره توجهوا الیه (بهأ الله) فی هذا الیوم الذی جعله الله غرة الایام و فیه تجلی الرحمن علی من فی السموات و الارضین قم علی خدمةالله و نصرة امره انه یویدک بجنودک الغیب و الشهادة و یجعلک سلطانا علی ما تطلع الشمس علیه ان ربک هو المقتدر القدیر ... زین هیکلک بطراز اسمی و لسانک بذکری و قلبک بحبی العزیز المنیع ما اردنا لک الا ما هو خیر لک مما عندک و من خزائن الارض کلها ان ربک هو العلیم الخبیر" "یا ملک انا سمعنا منک کلمة تکلمت بها اذ سئلک ملک الروس عما قضی من حکم الغزأ (جنگ کریمه) ان ربک هو العلیم الخبیر قلت کنت راقدا فی المهاد ایقظنی ندأ العباد الذین ظلموا الی ان غرقوا فی البحر الاسود کذلک سمعنا و ربک علی ما اقول شهید . نشهد بانک ما ایقظک الندأ بل الهوی لانا بلوناک وجدناک فی معزل اعرف لحن القول و کن من المتفرسین ... لو کنت صاحب الکلمة ما نبذت کتاب الله ورأ ظهرک اذ ارسل الیک من لدن عزیز حکیم انا بلوناک به ما وجدناک علی ما ادعیت قم و تدارک ما فات عنک سوف تفنی الدنیا و ما عندک و یبقی الملک لله ربک و رب آبائک الاولین لا ینبغی لک ان تقتصر الامور علی مل یهوی هوئیک اتق زفرات المظلوم احفظه من سهام الظالمین بما فعلت تختلف الامور فی مملکتک و یخرج الملک من کفک جزأ عملک اذا تجد نفسک فی خسران مبین و تاخذ الزلازل کل القبائل هناک الا بان تقوم علی نصرة هذا الامر و تتبع الروح[2] فی هذا السبیل المستقیم اغرک عزک لعمری انه لا یدوم و سوف یزول الا بان تتمسک بهذا الحبل المتین قد نری الذلة تسعی ورائک و انت من الغافلین ... دع القصور لاهل القبور و الملک لمن اراد ثم اقبل الی الملکوت هذا ما اختاره الله لک لو کنت من المقبلین ... لو تحب ان تحمل ثقل الملک احمله لنصرة امر ربک تعالی هذا المقام الذی من فاز به فاز بکل الخیر من لدن علیم حکیم ... هل تفرح بما عنک من الزخارف بعد اذ تعلم انها ستفنی او تستر بما تحکم علی شبر من الارض بعد اذ کلها لم تکن عند اهل البهأ الاکسواد عین نملة میتة دعها لاهلها ثم اقبل الی مقصود العالمین این اهل الغرور و قصورهم انظر فی قبورهم لتعتبر بما جعلناها عبرة للناظرین لو تاخذک نفحات الوحی لتفر من الملک مقبلا الی الملکوت و تنفق ما عندک للتقرب الی هذا المنظر الکریم ."

حضرت بهاءالله به پاپ پی نهم چنین فرموده:

"یا پاپا اخرق الاحجاب قد اتی رب الارباب فی ظلل السحاب و قضی الامر من لدی الله المقتدر المختار ... انه اتی من السمأ مرة اخری کما اتی منها اول مرة ایاک ان تعترض علیه کما اعترض الفریسیون من دون بینة و برهان قد جری عن یمینه کوثر الفضل و عن یساره سلسبیل العدل و یمشی قدامه ملائکة الفردوس برایات الایات ایاک ان تمنعک الاسمأ عن الله فاطر الارض و السمأ دع الوری ورائک ثم اقبل الی مولیک الذی به اضائت الافاق ... اسکنت فی القصور و

2. (عیسی)

سلطان الظهور فی اخرب البروت دعها لاهلها ثم اقبل الی الملکوت بروح و ریحان ... قم باسم ربک الرحمن بین ملأ الاکوان و خذ کاس الحیوان بید الاطمینان اشرب منها اولا ثم اسق المقبلین من اهل الادیان . " " اذکر اذ اتی الروح (عیسی) افتی علیه من کان اعلم علمأ عصره فی مصره و آمن به من یصطاد الحوت فاعتبروا یا اولی الالباب انک من شموس سموات الاسمأ احفظ نفسک لئلا تغشیها الظلمة تحجبک عن النور ... انظر فی الذین اعترضواعن الابن (عیسی) اذ اتیهم بسلطنة و اقتدارکم من الفریسیین کانوا ان ینتظروا لقائه و یتضرعوا فی فراقه فلما تضوع طیب الوصال و کشف الجمال اعرضوا عنه و اعترضوا علیه ... ما اقبل الی الوجه الاعدة معدودات من الذین لم یکن لهم عز بین الناس و الیوم یفتخر باسمه کل ذی عز و سلطان کذلک انظر فیهذا الزمان کم من الرهبان اعتکفوا فی الکنائس باسمی فلماتم المیقات و کشفنا لهم الجمال ما عرفونی بعد اذ یدعوننی بالعشی و الاشراق . " " قد ظهرت الکلمته التی سترها الاین انها قد نزلت علی هیکل الانسان فی هذا الزمان تبارک الرب الذی هو الاب قد اتی بمجده الاعظم بین الامم توجهوا الیه یا ملأ الاخیار ... هذا یوم تصیح الصخرة (پطرس) باعلی الصیحة و تسبع باسم ربها الغنی المتعال " " قد اتی الاب و کمل ما وعدتم به فی الملکوت " ... جسدی یشتاق الصلیب و راسی ینتظر السنان فی سبیل الرحمن لتطهیر العالم عن العصیان"

" یا رئیس القوم استمع لما ینصحک به مصور الامم من شطر اسمه الاعظم بع ما عندک من الزینة المزخرفة ثم انفقها فی سبیل الله مکور اللیل و النهار دع الملک للملوک و اطلع من افق البیت مقبلا الی الملکوت و منقطعا عن الدنیا ثم انطق بذکر ربک بین الارض و السمأ کذلک امرک مالک الاسمأ من لدن ربک العزیز العلام انصح الملوک قل ان اعدلوا بین الناس ایاکم ان تجاوزوا ما حدد فی الکتاب هذا ینبغی لک ایاک ان تتصرف فی الدنیا و زخرفها دعها لمن ارادها و خذ ما امرت به من لدن مالک الاختراع ان یاتک احد بخزائن الارض کلها لا ترد البصر الیها کن کما کان ملیک کذلک نطق لسان الوحی بما جعله الله طراز کتاب الابداع ... اذا اخذک سکر خمر الایات و اردت الحضور تلقأ عرش ربک فاطر الارضین و السموات اجعل قمیصک حبی و درعک ذکری و زادک التوکل علی الله مظهر القوات ... انه قد اتی یوم الحصاد و فصل بین الاشیأ خزن ما اختار فی اواعی العدل و القی فی النار ما ینبغی لها کذلک حکم ربکم العزیز الودود فی هذا الیوم الموعود انه هو الحاکم علی ما یشأ لا اله الا هو المقتدر القهار" .

در لوحی که بالکساندر دوم تزار روسیه خطاب گردیده چنین مرقوم :

" یا ملک الروس اسمع ندأ الله الملک القدوس و اقبل الی الفردوس المقر الذی فیه استقر من سمی بالاسمأ الحسنی بین الملأ الاعلی و فی ملکوت الانشأ باسم الله البهی الابهی ایاک ان یحجبک هو بک عن التوجه الی ربک الرحمن الرحیم انا سمعنا ما ناديت به ملیک فی نجویک لذا هاج عرف عنایتی و ماج بحر رحمتی اجبناک بالحق ان ربک هو العلیم الحکیم قد نصرنی احد سفرائک اذ کنت فی السجن تحت السلاسل و الاغلال بذلک کتب الله لک مقاما لم یحط به علم احد الا هو ایاک ان تبدل هذا المقام العظیم ... ایاک ان یمنعک الملک عن المالک انه قد اتی بملکوته و تنادی الذرات قد ظهر الرب بمجده العظیم قد اتی الاب و الابن (عیسی) فی الوادی المقدس یقول لبیک اللهم لبیک و الطور یطوف حول البیت و الشجر ینادی باعلی الندأ قد اتی الوهاب راکبا علی السحاب طوبی لمن تقرب الیه و ویل للمبعدین " " قم بین الناس بهذا الامر المبرم ثم ادع الامم الی الله العلی العظیم لا تکن من الذین کانوا ان یدعوا الله باسم من الاسمأ فلما اتی المسمی کفروا به و اعرضوا عنه الی ان افتوا علیه بظلم مبین انظر ثم اذکر الایام التی فیها اتی الروح (عیسی) و حکم علیه

هیرودس قد نصر الله الروح بجنود الغیب و حفظه بالحق و ارسله الی ارض اخری وعدا من عنده انه حاکم علی ما یرید ان ربک یحفظ من یشأ لو یکون فی قطب البحر او فی فم الشعبان او تحت سیوف الظالمین ...“

”اسمع ندائی مرة اخری من شطر سجنی لیخبرک بما ورد علی جمالی من مظاهر جلالی و تعرف صبری بعد قدرتی و اصطباری بعد اقتداری و عمری لو تعرف ما نزل من قلمی و تطلع علی خزائن امری و لئالی اسراری فی بحور اسمائی و اواعی کلماتی لتفدی بنفسک فی سبیلی حبا لاسمی و شوقا الی ملکوتی العزیز المنیع اعلم جسمی تحت سیوف الاعدأ و جسدی فی بلأ لا یحصی و لکن الروح فی بشارة لا یعادلها فرح العالمین . “ ” اقبل الی قبلة العالم بقلبک و قل یا ملأ الارض اکفرتم بالذی استشهد فی سبیله من اتی بالحق بنبأ ربکم العلی العظیم قل هذا نبا استبشرت به افئدة النبیین و المرسلین هذا هو المذکور فی قلب العالم و الموعود فی صحائف الله العزیز الحکیم قد ارتفعت ایادی الرسل للقائی الی الله العزیز الحمید ... منهم من ناح فی فراقی و منهم من من حمل الشدائد فی سبیلی و منهم من فدی بنفسه جمالی ان کنتم من العارفین قل انی ما اردت وصف نفسی بل نفس الله لو کنتم من المنصفین لا یری فی الا الله و امره لو کنتم من المتبصرین قل انی انا المذکور بلسان اشعیأ رزین باسمی التوریة و الانجیل ... طوبی لملک ما منعه الملک عن مالکه اقبل الی الله بقلبه انه ممن فاز بما اراد الله العزیز الحکیم سوف یری نفسه من ملوک ممالک الملکوت ان ربک هو المقتدر علی ما یشأ یعطی من یشأ ما یشأ و یمنع عمن یشأ ما اراد انه هو المقتدر القدیر . “

حضرت بهاءالله بملکه ویکتوریا چنین خطاب فرموده است :

”یا ایتها الملکة فی لندن اسمعی ندأ ربک مالک البریه من السدرة الالهیه انه لا اله انا العزیز الحکیم ضعی ما علی الارض ثم زینی راس الملک باکلیل ذکر ربک الجلیل انه قد اتی فی العالم بمجده الاعظم و کل ما ذکر فی الانجیل قد تشرف بر الشام بقدوم ربه مالک الانام و اخذ سکر خمر الوصال شطر الجنوب و الشمال طوبی لمن وجد عرف الرحمن و اقبل الی مشرق الجمال فی هذا الفجر المبین قد اهتز مسجد الاقصی من نسمات ربه الابهی و البطحأ (مکه) من ندأ الله العلی الاعلی و کل حصاة منها تسبح الرب بهذا الاسم العضیم “ ” دعی هویک ثم اقبلی بقلبک الی مولیک القدیم انا نذکرک لوجه الله و نحب ان یعلوا اسمک بذکر ربک خالق الارض و السمأ انه علی ما اقول شهید قد بلغنا انک منعت بیع الغلمان و الامأ هذا ما حکم به الله فیهذا الظهور البدیع قد کتب الله لک جزأ ذلک انه موفی اجور المحسنین ان تتبعی ما ارسل الیک من لدن علیم خبیر ان الذی اعرض و استکبر بعد ما جائة البینات من لدن منزل الایات لیحبط الله عمله انه علی کل شئ قدیر ان الاعمال تقبل بعد الاقبال من اعرض عن الحق انه احجب الخلق کذلک قدر من لدن عزیز قدیر . “ ” و سمعنا انک اودعت زمام المشاورة بایادی الجمهور نعم ما عملت لان بها تستحکم اصول ابنیة الامور و تطئن قلوب من فی ظلک من کل وضیع و شریف و لکن ینبغی لهم ان یکونوا امنأ بین العباد و یرون انفسهم وکلأ لمن علی الارض کلها هذا ما وعظوا به فی اللوح من لدن مدبر حکیم ..... طوبی لمن یدخل المجمع لوجه الله و یحکم بین الناس بالعدل الخالص الا انه من الفائزین ... “ ”اقبلی الی الله و قولی یا مالکی انا المملوکة و انت مالک الملوک قد رفعت ید الرجأ الی سمأ فضلک و مواهبک انزل علی من سحاب جودک ما یجعلنی منقطعة عن دونک و یقربنی الیک ای رب اسئلک باسمک لذی جعلته سلطان الاسمأ و مظهر نفسک لمن فی الارض و السمأ ان تخرق الاحجاب التی حالت بینی و بین عرفان مطلع آیاتک و مشرق وحیک انک انت المقتدر العزیز الحکیم ای رب لا تحرمنی من نفحات قمیص رحمانیتک فی ایامک اکتب لی ما کتبته لا مائک اللاتی آمن بک و بایاتک و فزن بعرفانک و اقبلن بقلوبهن الی افق امرک انک انت مولی العالمین و ارحم الراحمین و

ایدنی یا الهی علی ذکرک بین امائک و نصرة امرک فی دیارک ثم اقبل منی مافات عنی عند طلوع انوار وجهک انک انت علی کلشئ قدیر البهأ لک یا من بیدک ملکوت السموات و الارضین .“

در کتاب مستطاب اقدس حضرت بهاءالله خطابا به ویلهلم اول امپراطور آلمان میفرماید :

”قل یا ملک برلین اسمع الندأ من هذا الهیکل المبین انه لا اله الا انا الباقی الفرد القدیم ایاک ان یمنعک الغرور عن مطلع الظهور او یحجبک الهوی عن مالک العرش و الثری کذلک ینصحک القلم الاعلی انه لهو الفضال الکریم اذکر من کان اعظم منک شانا (ناپلئون سوم) و اکبر منک مقاما این هو و ما عنده انتبه و لا تکن من الراقدین انه نبذ لوح الله ورائه اذا خیرناه بما ورد علینا من جنود الظالمین لذا اخذته الذلة من کل الجهات الی ان رجع الی التراب بخسران عظیم یا ملک تفکر فیه و فی امثالک الذین سخروا البلاد و حکموا علی العباد قد انزلهم الرحمن من القصور الی القبور اعتبر و کن من المتذکرین“

و نیز در همان کتاب این نبوت خطیر مذکور :

”یا شواطی نهرالرین قد رایناک مغطاة بالدمأ بما رسل علیک سیوف الجزأ و لک مرة اخری و نسمع حنین البرلین و لو انها الیوم علی عز مبین “ .

همچنین در کتاب مستطاب اقدس خطاب به فرانسوا ژزف امپراطور اطریش این کلمات نازل :

”یا ملک النمسه کان مطلع نور الاحدیه فی سجن عکا اذ قصدت المسجد الاقصی (بیت المقدس) مررت و ما سئلت عنه بعد اذ رفع به کل بیت و فتح کل باب منیف . قد جعلناه (بیت المقدس) مقبل العالم لذکری و انت نبذت المذکور اذ ظهر بملکوت الله ربک و رب العالمین کنا معک فی کل الاحوال و وجدناک متمسکا بالفرع غافلا عن الاصل ان ربک علی ما اقول شهید قد اخذتنا احزان ما رایناک تدور لاسمنا و لا تعرفنا امام وجهک افتح البصر لتنظر هذا المنظر الکریم و تعرف من تدعوه فی اللیالی و الایام و تری النور المشرق من هذا الافق المنیع“

در سورهٔ ملوک بیانات ذیل بسلطان عبد العزیز خطاب گردیده است :

”ان یا ایها السلطان اسمع قول من ینطق بالحق و لا یرید منک جزأ عما اعطاک الله و کان قسطاس حق مستقیم و یدعوک الی الله ربک و یدیهک سبل الرشد و الفلاح لتکون من المفلحین ... من کان لله کان الله له و من یتوکل علیه انه هو یحرسه عن کل ما یضره و عن شر کل مکار لئیم . “ أنک لو تسمع قولی و تستنصح بنصحی یرفعک الله الیی مقام الذی ینقطع عنک ایدی کل من علی الارض اجمعین ان یا ملک اتبع سنن الله فی نفسک و بارکانک و لا تتبع سنن الظالمین خذ زمام امرک فی کفک و قبضة اقتدارک ثم استفسر عن کل الامور بنفسک و لا تفعل عن شئ و ان فی ذلک لخیر عظیم . “ ” ان اشکر الله ربک بما اصطفیک بین بریتة و جعلک سلطانا للمسلمین و ینبغی لک بان تعرف قدر ما وهبک الله من بدایع جوده و احسانه و تشکره فی کل حین و شکرک ربک هو حبک احبائه و حفظک عباده و صیانتهم عن هؤلأ الخائنین لئلا یظلمهم احد ثم اجر حکم الله بینهم لتکون فی شرع الله لمن الراسخین .“

" و انک لو تجری انهار العدل بین رعیتک لینصرک الله بجنود الغیب و الشهاده و یویدک علی امرک و انه ما من اله الا هو له الامر و الخلق و ان الیه یرجع عمل المخلصین ."

" لا تطمئن بخزائنک فاطمئن بفضل الله ربک ثم توکل علیه فی امورک و کن من المتوکلین فاستعن بالله ثم استغن من غنائه و عنده خزائن السموات و الارض یعطی من یشأ یمنع عمن یشأ لا اله الا هو الغنی الحمید کل فقرأ لدی باب رحمته و ضعفاء لدی ظهور سلطانه و کل من جوده لمن السائلین . " " و لا تفرط فی الامور فاعمل بین خدامک بالعدل ثم انفق علیهم علی قدر ما یحتاجون به لا علیّ قدر الذی یکنزونه و یجعلونه زینه لانفسهم و بیوتهم و یصرفونه فی امور التی لن یحتاجوا بها و یکونن من المسرفین فاعدل بینهم علی الخط الاستوا بحیث لن یحتاج بعضهم و لن یکنز بعضهم و ان هذا لعدل مبین و لا تجعل الاعزة تحت ایدی الاذله و لا تسلط الادنی علی الاعلی کما شهدنا فی المدینه (اسلامبول) و کنا من الشاهدین ... " " ثم انصب میزان الله فی مقابلة عینیک ثم اجعل نفسک فی مقام الذی کانک تراه ثم وزن اعمالک به فی کل یوم بل فی کل حین و حاسب نفسک قبل ان تحاسب فی یوم الذی لن یستقر فیه رجل احد من خشیة الله و تظطرب فیه افئده الغافلین ..."

"انک ظل الله فی الارض فافعل ما یلیق لهذا الشان المتعالی العظیم و انک ان تخرج عما القیناک و علمناک لتخرج عن هذا الشان الاعز الرفیع فارجع الی الله بقلبک ثم طهره عن الدنیا و زخرفها و لا تدخل فیه حب المغایرن لانک لو تدخل فیه حب الغیر لن یستشرق علیه انوار تجلی الله لان الله ما جعل لاحد من قلبین و هذا ما نزل فی کتاب قدیم و لما جعله الله واحدا ینبغی لحضرتک بان لا تدخل فیه حبین اذا تمسک بحب الله و اعرض عن حب ما سواه لیدخلک الله فی لجة بحر احدیته و یجعلک من الموحدین ."